

**DZIURECZKA** (10) *sb f*

*Teksty nie oznaczają é; a jasne.*

*sg N* dziureczka (1). *♦ A* dziureczkę (2). *♦ I* dziureczką (1). *♦ pl A* dziureczki (5). *♦ L* dziureczk(a)ch (1).

*Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.*

*Dem. od „dziurka” (10) :*

1. *Bardzo mały otwór* (4) : Race tak działać/ nákręć trąbek pápirowych w formie ná to vczynionej/ zawięzuy na końcu káżdą/ iżby thylko dziureczká máła zořtála *BielSpr* 74; w káždą rurkę włożyć dwa głoty żelázá/ y zálitować Słofarz ma obá końcá/ á w poyśrzodku ma wytrzeć dziuręczkę [!] máłą/ ktorą po żiarnku prochu rufzniczne<sup>80</sup> ma nátykác *BielSpr* 74, 63.

*Zwrot:* »wypatrzeć dziureczką« (1): Iozeph ten będąc v tego Pátryárchy pierwfzym przyiaćielem/ wypatrzył máłą dziureczką/ y widział iżz się ochrzcíł/ y bryłę wielką złotá Biřkupowi dał *SkarŻyw* 457.

2. *Kanalik, przewód bardzo cienki (w ciełe ludzkim lub w rořlinach); caulae corporis, caverna, cavernula, fistula, foramen milii magnitudine, meatus articularis, porus, spiramen* *Cn* (6) : á bowiem to ziele rořpádza wilkořci wnątrzne y podnoři ie ku głowie ápotem ony vilkořci wchodzą w dziureczki głowy/ ktore napęłniaią a zacziřkaią *FalZioł* I 8c; Sama w tobie Manna ieřt niebarzo biała á wpółrzdokhu dziureczkhi ma *FalZioł* III 4d, I 27d, 152b.

a. *Pory* [w *pl*] (2) : Theż ciało czyni gładkie gdy řie řokiem tego giru namażelz/ ábowiem dziureczki kthore bywaią na ćiele zamyka zatula/ ářtąd [!] ciało czyni gładřze. *FalZioł* I 96b; Piąte dla grubořci y z ciřnienią ciała/ abowiem zaciřnione w dziureczkach ciało/ ani pari z řiebie: nie wypuřzcza *FalZioł* V 27v.

[*Wyrażenie:* »dziureczki potne« (1): [gir] dziureczki pothne w řkorze zamyka y záthuła/ á řthąd ciało czyni gładřze *SienHerb* 117b. *Cf FalZioł* I 96b.]

*Synonim:* 2.a. *pory*.

*Cf* **DZIURKA**